

УДК 351.713(477)

І.В. ЗОЗУЛЯ,

докт. юрид. наук, проф., Харківський національний університет внутрішніх справ
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-3507-0012>

І.С. МИРОНЕНКО,

Харківський національний університет внутрішніх справ

ВИДИ І ФОРМИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ТА ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ

Ключові слова: *Державна фіскальна служба України, види, форми діяльності, правові засади*

Сьогодні, в світлі прийдешньої реорганізації системи органів виконавчої влади постає актуальним питання підвищення ефективної діяльності та взаємодії органів Державної фіскальної служби України, у тому числі, шляхом аналізу прогалин в її діяльності та висунення пропозицій щодо вдосконалення нормативно-правової бази.

Слід зазначити, що питання діяльності та взаємодії Державної фіскальної служби України досліджувались свого часу в роботах С.Г. Стеценка, В.К. Колпакова, Д.В. Приймаченка, В.І. Теремецького та інших вітчизняних вчених. Разом із тим, Н.С. Погребняк зазначає, що «у науковій літературі не існує єдиної думки щодо класифікації форм діяльності органів публічної влади» [1, с.44], тому це викликає певні проблеми в організації таких досліджень, до того ж, стосовно Державної фіскальної служби України, як одного з центральних органів виконавчої влади. Відповідно, метою наукової розвідки є аналіз видів і форм діяльності Державної фіскальної служби України та удосконалення нормативно-правової бази, що їх регламентують.

Перш за все, слід зауважити, що згідно п.1 Положення «Про Державну фіскальну службу України» за Постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 р. № 236 [2], перелік

основних завдань діяльності Державної фіскальної служби України, як вже частково згадувалось, містить засади реалізації нею державної політики фактично в наступних чотирьох найважливіших напрямках державної діяльності:

- у податковій сфері;
- у сфері державної митної справи;
- з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;
- у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску.

При цьому, завдання з реалізації означених напрямків внесені до п.3 Положення, а більш поглиблена деталізація щодо дій за напрямками – до 93-х підпунктів його п.4. Відповідно до них, враховуючи додатково й п.5 Положення, ДФС: «узагальнює», «розробляє», «здійснює», «контролює», «забезпечує», «вирішує», «організовує», «ініціює», «готує», «вживає», «впроваджує», «проводить», «застосовує», «надає», «взаємодіє», «бере», «звертається», «подає», «запобігає», «протидіє», «виявляє», «збирає», «аналізує», «узагальнює», «складає», «отримує», «реєструє», «провадить», «проводить», «застосовує», «формує», «оприлюднює», «виступає», «укладає», «підтверджує», «співпрацює», «координує» тощо ті чи інші заходи, які узагальнено, як її різновиди, підпадають під поняття діяльності. Тим більш, що згідно з Великим тлумачним словником сучасної української мови, *діяльність* – це «робота, функціонування якоїсь організації, установи, машини і т. ін.» [3, с.306]. Тобто, в нашому випадку, *діяльність Державної фіскальної служби, це її робота, функціонування.*

Синонімічними до слова «діяльність» (у сенсі застосування своєї праці, своїх зусиль до чого-небудь, у якійсь галузі), є «дія», «праця», «операція», «дійство», «практика», «рух», «робота», «заняття», «активність», «акція» та ін. Цілком очевидно, що за винятком слова «робота», вживання перелічених

синонімів стосовно до ДФС України як центрального органа виконавчої влади відповідно до його статусу є неприйнятним.

Як відомо, діяльність Державної фіскальної служби України спрямована виключно в державних інтересах і обумовлена важливістю завдань, що перед нею поставлені. Зокрема, *безпосередньо перелік напрямів діяльності ДФС України позначено на веб-сайті Служби*. Це (надано у власній редакції ДФС. – Авт.): законодавство про діяльність, плани та звіти роботи, показники роботи (станом на певну дату), результати діяльності, відшкодування ПДВ, трансфертне ціноутворення, міжнародне співробітництво, запобігання проявам корупції, боротьба з економічною злочинністю та контрабандою, виконання планів заходів КМУ, взаємодія з Верховною Радою України, регуляторна політика, державні закупівлі, адміністративні послуги, інформація про сплату податків, електронні сервіси, митне оформлення [4]. *Такий стан речей в певній мірі, на нашу думку, дисонує з Положенням «Про Державну фіскальну службу України» [2]*, в якому серед завдань ДФС (наприклад, у п.4 Положення), на жаль, немає згадок саме в такій, найбільш зручній, як на нас, редакції про «виконання планів заходів КМУ», «взаємодію з Верховною Радою України», «регуляторну політику», «державні закупівлі» та «адміністративні послуги». Хоча, саме остання, як зазначає Р.В. Миронюк, і є однією з провідних форм діяльності ДФС, до якої, зокрема, відноситься надання громадянам карток платників податків, свідоцтв платників єдиного податку, реєстрація книг обліку розрахункових операцій тощо [5, с.43]. Та підвищена увага, що надається ДФС такій формі діяльності, у повній мірі підтверджується наказом Державної фіскальної служби України «Про звітування у сфері надання адміністративних послуг» від 19.12.2014 р. № 38 [6].

До того ж, і «митне оформлення» на веб-сайті ДФС слід розглядати тільки у ланцюжку з «митним контролем» тощо. Разом із тим, на нашу думку, «плани та звіти роботи», «по-

казники роботи (станом на певну дату)» та «результати діяльності» є важливими тільки для поточної оцінки, оскільки носять внутрішньо-службовий характер, але в цілому не є репрезентативними для зовнішньої характеристики діяльності, тим більш, взаємодії, Державної фіскальної служби України, що розглядається.

Крім того, не слід забувати, що діяльність ДФС щодо Положення [2] отримує більш повну конкретизацію у кожному з раніше названих найважливіших напрямків державної діяльності – наприклад, у сфері державної митної справи ДФС як орган доходів і зборів, відповідно до ч.1 ст.404 Митного кодексу України від 13.03.2012 р. № 4495–VI, здійснює контроль за провадженням таких видів діяльності, як «1) митна брокерська діяльність; 2) відкриття та експлуатація магазину безмитної торгівлі; 3) відкриття та експлуатація митного складу; 4) відкриття та експлуатація вільної митної зони комерційного або сервісного типу; 5) відкриття та експлуатація складу тимчасового зберігання; 6) відкриття та експлуатація вантажного митного комплексу» [7].

Представляє певний науковий сенс і характеристика діяльності ДФС як бюджетного та одночасно державного органу. За рядом ознак, по-перше, Державна фіскальна служба відноситься до сфери державного управління; по-друге, за ієрархічною системою вертикальних зв'язків вона належить до розпорядників бюджетних коштів; по-третє, за функціональною ознакою – до органів державної виконавчої влади; по-четверте, за джерелом фінансування – існує на кошти державного бюджету. І тому з певними застереженнями відповідає наданому М.С. Федорець та Ю.О. Усовою визначенню діяльності бюджетної установи як «сукупність дій системи управління бюджетної установи, спрямованих на використання економічних ресурсів для досягнення соціально-економічних цілей, визначених суспільством» [8]. Разом із тим, розглянуті внутрішньо-функціональні, як і раніше згадані внутрішньо-службові (вочевидь,

синонімічні за назвою та змістом. – Авт.) види діяльності ДФС як бюджетного органу, нарівні з її фінансовою та інвестиційною діяльністю також відносяться до типових операційних видів діяльності будь-якої бюджетної установи, і через це для мети нашого дослідження становлять другорядний інтерес. Побічно це пояснює А.М. Луцик, за яким «внутрішньоорганізаційні адміністративні процедури реалізуються ДФС України без участі приватних (фізичних і юридичних) осіб у межах системи органів публічної влади, охоплюючи питання управлінського характеру» [9, с.58]. До їхнього переліку, наприклад, *не входять організаційні, нормотворчі, адміністративні, інформаційні, контрольні-наглядові, адміністративно-управлінські та інші процедури.*

І, навпаки – «зовнішньоорганізаційні адміністративні процедури передбачають наявність двох суб'єктів – ДФС України та приватних (фізичних і юридичних) осіб, і спрямовані на забезпечення реалізації та захисту прав і законних інтересів фізичних і юридичних осіб, та виконання ними визначених законом обов'язків у сфері оподаткування, митної справи тощо» [9, с.58–59]. Фактично, *саме така їх ознака, як «зовнішньоорганізаційність» і впливає реально на виникнення та становлення різних форм взаємодії Державної фіскальної служби як центрального органу виконавчої влади.* До речі, вже у наступній роботі, присвяченій подальшому висвітленню саме деяких аспектів здійснення зовнішньоорганізаційних адміністративних процедур державною фіскальною службою України [10], А.М. Луцик перелік таких процедур обмежив тільки заявними та втручальними процедурами.

Тому тут можна казати про особливий різновид специфічної діяльності Державної фіскальної служби України, що містить її сутність і відрізняє від інших центральних органів виконавчої влади. Специфіка такої діяльності, як відомо, визначається статутом органу (установи) – в нашому випадку – чинним Положенням «Про Державну фіскальну службу України» за Постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 р. № 236 [2].

До того ж, ДФС за адміністративно-правовим статусом є державним органом і «утворюється компетентним органом державної влади (Кабінетом Міністрів України. – Авт.) в розпорядчому порядку на базі відокремленої частини державної власності, як правило, без поділу її на частки, і входить до сфери його управління» – в інтерпретації п.3.4.4 Державного класифікатора [11]. До речі, стосовно управлінської діяльності центрального органу виконавчої влади України, то Д. Журавльов визначає, що її формою є «зовнішнє оформлення такої діяльності (організаційної чи правової)» [12, с.86].

Щодо інших рис, що характеризують діяльність та взаємодію Державної фіскальної служби України, таких як професійна, аудиторська, науково-інформаційна та інші; базового поняття, що за структурою будь-яка діяльність містить поняття суб'єкта, об'єкта, мети, засобів її досягнення та результатів; визначення форми як «4. Тип, будова, спосіб організації чого-небудь; зовнішній вияв якогось-небудь явища, пов'язаний з його сутністю, змістом. 5. Спосіб існування змісту, його внутрішня структура, організація і зовнішній вираз. 8. Спосіб здійснення, виявлення будь-якої дії» [3, с.1543] та взаємодії як «взаємний зв'язок між предметами у дії, а також погоджена дія між ким-, чим-небудь» [3, с.125]; розуміння, що взаємодія ДФС може бути зовнішньою та внутрішньою, то їх сукупність у повній мірі є достатньою для подальшого розкриття форм діяльності та взаємодії Державної фіскальної служби України. І в цьому аналізі треба виходити з того постулату, що *форми діяльності ДФС фактично є формами реалізації її функцій і компетенцій.*

Таким чином, щодо форм діяльності, то як зазначає Ю.А. Шпак, «цікавим є визначення форми як: – зовнішнього вияву якого-небудь явища, пов'язаного з його сутністю, змістом; – способу існування змісту, його внутрішньої структури, організації і зовнішнього виразу» [13, с.58]. Так, наприклад, стосовно раніше згаданої такої дії ДФС за напрямками з п.4 Положення [2], як «узагальнює» – як форми її

діяльності, то узагальнення вживається стосовно до підсумків, результатів роботи, що дозволяє своєчасно планувати та здійснювати заходи щодо усунення певних недоліків. І дійсно, Державна фіскальна служба України «узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до компетенції ДФС...» (пп.1 п.4 Положення); «проводить періодичне узагальнення податкових консультацій, затверджує узагальнюючі податкові консультації» (пп.34 п.4); «збирає, аналізує, узагальнює інформацію про порушення законодавства у сфері митної справи, за результатами вживає заходів, спрямованих на запобігання таким порушенням» (пп.45 п.4).

Або, стосовно такої наступної, також раніше позначеної дії ДФС, як «розробляє» – як форми її діяльності, то безпосередньо розробка певних заходів відноситься до сфери напрацювання та реалізації управлінських рішень, проектів, програм, планів або організаційних стратегій тощо, і дозволяє напрацьовувати певний набір правил прийняття рішень з питань професійної діяльності Державної фіскальної служби. Відповідно, за Положенням [2] ДФС «розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку подає їх Міністру фінансів» (пп.1 п.4); «розробляє проекти законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, наказів Мінфіну з питань, що належать до сфери діяльності ДФС» (пп.2 п.4); «розробляє форми податкових декларацій (розрахунків), звітності та інших документів» (пп.3 п.4); «розробляє пропозиції щодо збільшення їх обсягу та зменшення втрат бюджету» (пп.41 п.4 Положення).

І, нарешті, для завершального підтвердження тези наявності зв'язку форми діяльності з її сутністю, наведемо ще одну, раніше також позначену дію ДФС, як «контролює» – як форму її діяльності, за якою вона застосовується в якості характеристики управління, що дозволяє виявити певні проблеми та відкоригувати діяльність установи. Щодо безпо-

середньо Державної фіскальної служби України, то за Положенням [2] вона «контролює своєчасність подання платниками податків та єдиного внеску передбаченої законом звітності...» (пп.5 п.4); «застосовує та контролює процедури використання гарантій забезпечення сплати митних платежів, взаємодіє з гарантами» (пп.31 п.4); «координує та контролює діяльність своїх територіальних органів та організовує їх взаємодію з державними органами та органами місцевого самоврядування» (пп.8 п.4); «видає накази організаційно-розпорядчого характеру, організовує і контролює їх виконання» (п.9 Положення).

Взагалі, слід зазначити, що така дія (або функція), як контроль, має, на нашу думку, домінуюче значення, оскільки за її допомогою орган (установа) забезпечує абсолютно усі форми діяльності та взаємин між елементами як власної структури, так і зовнішніх зв'язків. Означене домінування стосовно діяльності Державної фіскальної служби України вбачається, наприклад, у проявах її складних форм, таких, як «забезпечує контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою їх нарахування та сплати до бюджету і відповідних позабюджетних фондів» (пп.4 п.4); «здійснює контроль за дотриманням податкового і митного законодавства...» (пп.6 п.4); «вживає заходів контролю за ціноутворенням під час операцій між пов'язаними особами та зовнішньоекономічних операцій з резидентами країн із низьким рівнем оподаткування» (пп.61 п.4); «координує та контролює діяльність своїх територіальних органів...» (пп.8 п.5 Положення).

Виходячи з цього, можна висунути тезу, що на прикладі Державної фіскальної служби України будь-яка з форм діяльності органу (установи, організації, закладу) є вихідною його взаємодії.

Щодо загального підходу до класифікації форм діяльності державних органів, то, наприклад, К.С. Соляник наводить правову форму діяльності органу публічної влади, обґрунтовуючи її тим, що «прийняття нормативно-правових актів державною інституцією є її

обов'язком, й саме через правову форму діяльності органу реалізується відповідна форма діяльності держави. Приймаючи будь-який нормативний документ, орган законодавчої, виконавчої та судової влади реалізує повноваження, що надані йому державою; діяльність у цьому випадку державного органу збігається як за формою, так і за змістом як права» [14, с.94]. На важливість правових форм діяльності центральних органів виконавчої влади в Україні звертає особливу увагу й Д. Журавльов, за яким «*під правовими формами діяльності центральних органів виконавчої влади України* (а Державна фіскальна служба України, нагадаємо, відноситься саме до переліку таких органів. – Авт.) слід розуміти сукупність зовнішньо виражених юридично значущих дій, спрямованих на забезпечення законності правових приписів, їх відповідності змісту управлінської політики, а також сприяння досягненню цілей управлінського впливу» [12, с.89]. Цей же вчений, цитуючи В.К. Колпакова, форми діяльності поділяє виходячи із реалізації методів управління на такі, як: «1) видання нормативних актів управління (встановлення норм права, адміністративна правотворчість); 2) видання ненормативних актів управління (застосування норм права, видання індивідуальних актів управління, актів застосування норм права, адміністративне розпорядництво); 3) укладання адміністративних договорів; 4) здійснення реєстраційних, інших юридично значущих дій; 5) провадження організаційних дій; 6) виконання матеріально-технічних операцій». І зазначає, що «до неправових належать форми, які безпосередньо юридичного значення не мають і не спричиняють виникнення адміністративно-правових відносин. Такі форми або передують правовим (проведення ревізії, за результатами якої видається юридичний акт), або настають за ними (нарада з приводу реалізації правового акта)» [12, с.86].

До речі, *різновидом правової форми діяльності органу публічної влади* (а, відповідно, й ДФС. – Авт.), як зазначає Г. Бистрик, є така форма, як *установча діяльність*, що «спрямо-

вана на забезпечення формування і діяльності системи державного управління, що включає в себе не тільки регулятивно-розпорядчі органи, а й процеси, завдяки яким відтворюється й розвивається дана система управління, спричиняється об'єктивними потребами в забезпеченні державного регулювання суспільних відносин, або визначених законом обов'язком вчинення юридичних дій установчого характеру» [15, с.27].

Таким чином, *за характером дій до форм діяльності державних органів* (центральних органів виконавчої влади) відносять правові (нормотворчу, правотворчу, установчу, контрольну, інтерпретаційну) та неправові (матеріальні (наприклад, складання звітів) й нематеріальні (реалізуються в порядку організаційної діяльності). Це у певній мірі і є одним із варіантів класифікації форм діяльності органів публічної влади, як відповіді на раніше наведене зауваження Н.С. Погребняка. До речі, до *інтерпретаційної форми діяльності* той же вчений «включає сукупність дій і процедур з роз'яснення змісту рішень, що були прийняті структурними підрозділами... (Органу, в нашому випадку. – Авт.) чи його посадовими особами» [1, с.50].

Тому, стосовно, наприклад, *інтерпретаційної форми діяльності Державної фіскальної служби України*, то вона реалізується в переліку дій ДФС за напрямками з п.4 Положення «Про Державну фіскальну службу України» за Постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 р. № 236 [2] у вигляді «роз'яснює» – як форми її діяльності, за якою надаються пояснення практичних питань реалізації сучасного законодавства та підзаконних актів у сфері діяльності ДФС. Це у повній мірі відповідає пп.92-5 п.4 Положення [2], за яким ДФС відповідно до покладених на неї завдань «організовує у засобах масової інформації роз'яснювальну роботу, пов'язану з практикою застосування законодавства з питань, що належать до компетенції ДФС». Одними з останніх прикладів реалізації Державною фіскальною службою України такої інтерпретаційної форми діяльності є надані нею «ком-

плексні роз'яснення щодо звітування неприбуткових установ та організацій, відповідно до Звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 17.06.2016 р. № 553, який набрав чинності 02.08.2016 р.» [16], або «роз'яснення щодо нарахування та сплати ЄСВ фізособами – підприємцями, у тому числі тими, які обрали спрощену систему оподаткування, та особами, які провадять незалежну професійну діяльність» [17] та інші.

Такий підхід до аналізу форм діяльності Державної фіскальної служби України у повній мірі відповідає раніше проголошеній тезі, що «форми діяльності ДФС фактично є формами реалізації її функцій і компетенцій». Можна нагадати, що за Великим тлумачним словником сучасної української мови, відповідно тематики дослідження, під функцією розуміється «2. Робота кого-, чого-небудь, обов'язок, коло діяльності когось, чогось» [3, с. 1552]). Тому, щодо реалізації функцій як форми діяльності ДФС, то у Положенні [2] така форма вжита тільки двічі – «вчиняти правочини, спрямовані на забезпечення виконання функцій, передбачених законодавством» (пп.26 п.6) та «...здійснює в межах повноважень, передбачених законом, інші функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери управління ДФС» (пп.19 п.11). Але, через невизначеність, розмитість та фактичну бланкетність вказаних норм, на нашу думку, їх використання в такому вигляді може спричинити будь-які правопорушення, і тому підлягає подальшому редагуванню. Ну, а стосовно слова «робота» як одного з синонімічних значень до «функції» та «діяльності», то воно понад двадцять разів вживається в Положенні – наприклад, «проводить роботу, пов'язану з боротьбою з незаконним виробництвом, переміщенням, обігом спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (пп.64 п.4); «проводить роботу із стягнення заборгованості із суб'єктів господарювання за кредитами та позиками, залученими державою або під державні гарантії» (пп.67 п.4) тощо.

Слід також зазначити, що Положення «Про Державну фіскальну службу України» [2] саме в такому формулюванні не виділяє компетенції Служби (у класичному розумінні компетенції як «кола повноважень якої-небудь організації, установи або особи» [3, с.560]), хоча стосовно її діяльності в Положенні близько двадцяти разів і використана фраза «в межах повноважень, передбачених законом», що, на нашу думку, через таку її бланкетну невизначеність також є неприйнятним. Це стосується, наприклад, «контролю за надходженням до бюджетів та державних цільових фондів податків і зборів...» (пп.1 п.3); «списання безнадійного податкового боргу та недоїмки із сплати єдиного внеску» (пп.13 п.4); «товарів військового призначення та подвійного використання» (пп.19 п.4); «формування та ведення реєстрів, банків та баз даних...» (пп.36 п.4 Положення) тощо. Більше того, до такої незвичної діяльності-компетенції ДФС, як фактичне делегування власних повноважень, належить такий вид її діяльності, як «надає повноваження на провадження діяльності з надання митним органам фінансових гарантій забезпечення сплати митних платежів» (пп.23 п.4). Крім того, увагу слід звернути також і на таку компетенцію тепер вже Голови ДФС України, як «здійснює інші повноваження, визначені законом» (пп.30 п.11) та аналогічну, дублюючи її компетенцію ДФС, як «здійснює інші повноваження, визначені законом» (пп.93 п.4 Положення), що, як на нас, також є неприйнятним в обох випадках.

Стосовно реалізації компетенції як форми діяльності ДФС, то в Положенні [2] чотирнадцять разів використовується словосполучення «з питань [платежів], що належать [віднесені] до компетенції ДФС» (пп.1, 69, 78, 79, 86, 87, 92-4, 92-5 п.4; пп.3 п.6; абз.1 п.13 Положення та ін.), що без належної деталізації зі збоку законодавця можна визнати невдалою його спробою щодо «підсилення» так і не невизначених у кожному конкретному випадку компетенцій ДФС, до яких кожен з названих підпунктів Положення «апелює».

Виходячи з цього, *стосовно форм діяльності ДФС пропонуємо нову редакцію ряду пунктів чинного Положення «Про Державну фіскальну службу України» за Постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 р. № 236 [2]:*

– вчиняти правочини, передбачені законодавством (пп.26 п.6);

– утворює, ліквідує, реорганізовує підприємства, установи, організації, затверджує їх положення (статути), в установленому порядку призначає на посаду та звільняє з посади їх керівників (пп.19 п.11);

– реалізація державної податкової політики та політики у сфері державної митної справи, державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства, здійснення контролю за надходженням до бюджетів та державних цільових фондів податків і зборів, митних та інших платежів, державної політики у сфері контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, державної політики з адміністрування єдиного внеску, а також боротьби з правопорушеннями під час застосування законодавства з питань сплати єдиного внеску, державної політики у сфері контролю за своєчасністю здійснення розрахунків в іноземній валюті в установленій законом строк, дотриманням порядку проведення готівкових розрахунків за товари (послуги), а також за наявністю ліцензій на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону, торгових патентів (пп.1 п.3);

– організовує роботу та здійснює контроль за проведенням роботи з відстрочення, розстрочення та реструктуризації грошових зобов'язань та/або податкового боргу, а також недоїмки із сплати єдиного внеску; приймає рішення про розстрочення та відстрочення грошових зобов'язань та/або податкового боргу та повідомляє Мінфіну про прийняті рішення про розстрочення або відстрочення грошових зобов'язань платників податків чи податкового боргу на строк, що виходить за межі одного бюджетного періоду та/або бі-

льше бюджетних років; організовує списання безнадійного податкового боргу та недоїмки із сплати єдиного внеску (пп.13 п.4);

– здійснює контроль за дотриманням суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності законодавства з питань державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання (пп.19 п.4);

– здійснює формування та ведення реєстрів, банків та баз даних, а також забезпечує ведення реєстру страхувальників єдиного внеску (пп.36 п.4);

– підпункт 30 пункту 11 виключити;

– підпункт 93 пункту 4 виключити.

В цілому можна сподіватись, що проведений аналіз і висунуті пропозиції сприятимуть вдосконаленню видів і форм діяльності Державної фіскальної служби України та правових засад їх реалізації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Погребняк Н. С. *Форми діяльності апарату Верховної Ради України* / Н. С. Погребняк // *Державне будівництво та місцеве самоврядування*. – 2015. – Вип. 29. – С. 43–53.

2. *Постанова Кабінету Міністрів України «Про Державну фіскальну службу України»* : від 21.05.2014 р., № 236 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/236-2014-p>.

3. *Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.)* / уклад і голов. ред. В. Т. Бусел. – К. ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. – 1828 с.

4. *Діяльність / Державна фіскальна служба України* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/diyalnist->

5. *Миронюк Р. В. Окремі шляхи удосконалення діяльності Державної фіскальної служби щодо надання адміністративних послуг* / Миронюк Р. В. // *Науковий вісник Херсонськ. держ. ун-ту. Сер.: Юридичні науки*. – 2015. – Вип. 3. – Т. 3. – С. 43–47.

6. *Наказ Державної фіскальної служби України «Про звітування у сфері надання ад-*

міністративних послуг» : від 19.12.2014 р., № 381.

7. Митний кодекс України : від 13.03.2012 р., № 4495-VI // ВВР України. – 2012. – № 44–45, № 46–47, № 48. – Ст. 552.

8. Федорець М. С. Діяльність бюджетної установи як об'єкта державного фінансового аудиту / Федорець М. С., Усова Ю. О. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/9_KPSN_2011/Economics/7_84557.doc.htm.

9. Луцик А. М. Внутрішньоорганізаційні адміністративні процедури як елемент функціонування державної фіскальної служби України / А. М. Луцик // Часопис Акад. адвокатури України. – 2014. – Т. 7. – 3 (24). – С. 56–60.

10. Луцик А. М. Деякі аспекти здійснення зовнішньоорганізаційних адміністративних процедур державною фіскальною службою України / А. М. Луцик // Вісник Харківськ. нац. ун-ту внутр. справ. – 2014. – № 4 (67). – С. 148–155.

11. Наказ Державного комітету статистики України «Класифікація організаційно-правових форм господарювання. ДК 002:2004» : від 25.06.2004 р., № 401 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/ST000948.html.

12. Журавльов Д. Правові форми діяльності центральних органів виконавчої влади

України / Д. Журавльов // Публічне право. – 2013. – № 1 (9). – С. 85–90.

13. Шпак Ю. А. Поняття та види організаційних форм діяльності органів місцевого самоврядування / Шпак Ю. А. // Науковий вісник Міжнародн. гуманітарного ун-ту. Серія: Юриспруденція. – 2013. – № 5. – С. 58–62.

14. Соляник К. Є. Правова форма діяльності органу публічної влади як джерело муніципального права / К. Є. Соляник // Вісник Нац. акад. правових наук України. – 2016. – № 1 (84). – С. 92–99.

15. Бистрик Г. Установча діяльність у системі правових форм діяльності держави: проблеми теорії / Ганна Бистрик // Юридична Україна. – 2010. – № 1. – С. 23–29.

16. ДФСУ надала роз'яснення щодо заповнення звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fpsu.org.ua/napryamki-diyalnosti/sotsialnij-zakhist/11061-dfsu-nadala-roz-yasnennya-shchodo-zapovnennya-zvitu-pro-vikoristannya-dokhodiv-pributkiv-nepributkovoji-organizatsiji>. – 24.10.2016.

17. Особливості нарахування та сплати ЄСВ у 2017 році: роз'яснює ДФСУ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://news.dtkr.ua/labor/social-protection/41821>. – 03.01.2017.

Зозуля І. В. Види і форми діяльності Державної фіскальної служби України та правові засади їх реалізації / І. В. Зозуля, І. С. Мироненко // Форум права. – 2017. – № 1. – С. 52–59 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2017_1_11.pdf

Виконано аналіз видів і форм діяльності Державної фіскальної служби України та висунуто пропозиції з удосконалення чинної нормативно-правової бази.

Зозуля І.В., Мироненко І.С. Види и формы деятельности Государственной фискальной службы Украины и правовые основы их реализации

Выполнен анализ видов и форм деятельности Государственной фискальной службы Украины и выдвинуты предложения по совершенствованию действующей нормативно-правовой базы.

Zozulya I.V., Mironenko I.S. Types and Forms of Activity of the State Fiscal Service of Ukraine and the Legal Basis of Their Implementation

The analysis of the types and forms of activity of the State Fiscal Service of Ukraine was made, and the forward proposals to improve the existing regulatory framework were put.